

මුවදෙව්දාවත කෙරෙහි පූර්ව සංස්කෘත කාව්‍යයන් බලපා ඇති ආකාරය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්
දිසානායක, ඩී. එම්. ඩී එම්.¹

පොලොන්නරු යුගයෙහි විරචිත හෙළ ගී කාව්‍ය අතර ආරම්භක කාව්‍ය කෘතියක් වන මුවදෙව්දාවත බුදුන්වහන්සේගේ ගුණ මහිමයන් දැක්වීම සඳහා රචිත ය. කර්තෘ අඥාත කෘතියක් වන මෙය ගී එකසිය හැට හතරකින් සමන්විත ය. මෙයට මූලාශ්‍රය වූයේ ජාතාවේ අපණ්ණක වර්ගයෙහි නවවැන්න වන මධ්‍යදේව ජාතකයයි. මුවදෙව්දාවත රචිත පොලොන්නරු සමයේ ආරම්භක භාගයේ බෙහෙවින් සම්භාවිත කාව්‍ය ක්‍රමය වූයේ සංස්කෘත කාව්‍ය සම්ප්‍රදායයි. ඒ අනුව මේ පර්යේෂණයේ අරමුණ වනුයේ මුවදෙව්දාවත කර්තෘට සිය කාව්‍යය රචනා කිරීමේ දී පූර්ව සංස්කෘත කාව්‍යයන්ගේ ආභාසය කෙතෙක් දුරට බලපා තිබේ ද යන්න විමසීමයි. එහි දී කාලිදාසයන්ගේ රසුවංසය හා කුමාරදාසයන්ගේ ජානකීහරණය ආශ්‍රයෙන් නිදර්ශන දැක්වීමත් වෙනත් සංස්කෘත කාව්‍ය බලපා තිබෙන ආකාරය අධ්‍යයනය කිරීමත් මෙහි අරමුණයි. මේ සඳහා ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වශයෙන් මුවදෙව්දාවත, රසුවංසය, ජානකීහරණය යනාදිය ද ද්විතීයික මූලාශ්‍රය වශයෙන් මුවදෙව්දාවත පිළිබඳ විස්තර සහිත ලිපි ඇතුළත් ග්‍රන්ථ, වාරසඟරා හා පුවත්පත් ද යොදාගෙන තිබේ. ඒ අනුව මුවදෙව්දාවත රචනා කිරීමේ දී සංස්කෘත කාව්‍යයන්හි අන්තර්ගත අදහස් ඒ අයුරින් ම යොදාගෙන තිබීමෙන් සංස්කෘත කවීන් අනුදත් වැනුම් සිය කාව්‍යයට එක්කර තිබීම තුළින් මුවදෙව්දාවත කෙරෙහි පූර්ව සංස්කෘත කාව්‍යයන් බොහෝ දුරට බලපා තිබෙන බව නිගමනය කළ හැකි ය.

ප්‍රමුඛ පද: මුවදෙව්දාවත, මධ්‍යදේව ජාතකය, රසුවංසය, ජානකීහරණය, පොලොන්නරු යුගය

1 ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) තෙවන වසර. සිංහල අධ්‍යයනාංශය. dilkadissanayaka1993@gmail.com